

MANUSKRIPTER / MANUSCRIPTS

Frøken Theodor (Lau Lauritzen Sr., DK, 1918)

Nordisk Films Kompagni

Ns 1693/a (pdf: p. 2–7)

Ns 1693/b (pdf: p. 8–19)

Det Danske Filminstitut / Danish Film Institute

Sven Brun, en ung spinkel Student sidder over sine Bøger. Addi kommer ind, hun nikker hastigt, gaar forbi Broderen hen til Vinduet og ser ud. Ganske rigtigt. — Der øvre paa den anden Side af Gaden staar Skurken. Hun vinker Broderen hen og viser ham skjult bag Gardinet den gamle Herr X, forklarer ham Sagen og slutter:

Det ender med, at jeg køber mig en Revolver og skyder ham.

Jeg hader ham, den gamle Abekat, og jeg taaler ikke hans Overhæng mere.

Sven strammer Musklerne og gaar med Døren, men Addi indhenter ham forskrækket og bønfaller ham om at lade være med at lave Skandale, saadan mente hun det ikke.

5. Udenfor Bruns Bølig.

Herr X. staar endnu og stirrer førtabt op med Vinduet, hvor han har set et Glimt af Addi. Han kysser paa Fingeren, een Gang og een Gang endnu, men i det samme bliver han skubbet til paa en mindre blid Maade af en ung fix Fyr, Ralf Storm, der kommer gaaende og er ligesaa optaget af at kigge til Addis Vindue som han selv. De ser lidt paa hinanden, saa lusker X., af og Ralf gaar over med Gadedøren.

6. Bruns Dagligstue.

Sven staar i en meget spekulativ Stilling, Addi kigger nysgerrigt paa ham. Endelig slaar han sig paa Knæet og brister i Latter, bøjer sig frem mod Søsteren og forklarer hende en glimrende Idee, han lige har undfanget. Hun lytter smilende til, ligesaa begejstret som han. Døren aabnes, og Ralf Storm kommer ind. Han hilser meget forelsket paa Addi, der blusser som en Rose, saa vender han sig mod Sven, og Addi faar travlt med at telegrafere til Broderen, at han ikke skal sige noget om Herr X. Robert er saa voldsom og saa hidsig. — Snart gaar Passiaren livligt, og Herr X. er glemt.

Næste Dag.

7. Udenfor Huskoldningsskolen.

Herr X. gaar allerede paa Vagt. En Bil kommer kørende og holder udenfor Skolen. Sven, der er iført Dametsøj med Ulster og Hat med Slør, stiger ud, betaler Chauffeuren, der kører bort, og gaar hastigt ind i Skolen.

8. Ferhal i Skolen.

Addi og Kammeraterne, der er indviet i Planen, tager med aabne Arme med Sven, da han kommer. Han hilser lidt flev paa al denne latter-

milde Ungdom. De klapper begejstret i Hænderne og hjælper ham tjenst-
ivrigt af med Ulster og Hat og ifører ham Addis Tøj. Han maa gaa frem
og tilbage, han maa løfte op, og han maa lave Øjne, og de er alle ved
at forgaa af Latter over hans Præstationer. Addi omfavner ham begej-
stret og siger:

Du ligner en rigtig Pige, Sven. Du er bare alt for sød til ham.

Det synes de alle, og de trænges om ham. Pludselig bliver der dødsstil-
le. Bestyrerinden, en gammel stiv Dame, kommer fra Trappen og gaar hen
imod den leende Klynge. Hun spørger, hvorfor de unge Piger er saa lange
om at komme afsted, og de spredes som Avner for Vinden. Tilbage staar
Addi og Sven. Addi nejer artigt og pger paa Sven, der staar med blu-
færdigt sænkede Øjne, hun siger:

Det er min Søster.

Sven knikser og bliver benaadet med et Haandtryk af den høje Dame, en
alle Pigebernene skjuler deres Ansigter og flygter ind mellem Knage-
rækkerne. Saa gaar Bestyrerinden, og hele Flokken med Sven i Spidsen
forlader Arenaen.

9. Udenfor Skolen.

Flokken tager Afsked. Sven fjerner sig langsomt i den ene Retning,
alle Pigebernene, endnu langsommere og stadig seende sig tilbage, i
den anden. Herr X. gaar først langsomt, saa hurtigere og hurtigere efter
Sven.

10. Gadeparti.

Sven, der gaar meget langsomt, skæver tilbage og opdager, at X.
er lige i Hælene, han lader en Bog, som han har under Armen, falde,
og Førfølgeren er ikke seen til at benytte Chancen, han bukker sig
med megen Besvær, samler Bogen op og rækker den med et galant Buk til
den Skønne. Nu holder han sig paa Siden af Sven og indleder nærmere
Bekendtskab. Han siger:

De har altid været saa haardhjertet, lille Frøken, og aldrig
villet se til Deres arb. Tilbeder. -- Vær nu sød og lad mig faa
Lov at invitere Dem til at spise til Middag sammen med mig.

Sven er meget kostbar, og først efter mange, lange Overtalelser lykkes
det X. at faa Bugt med hans Betænkeligheder. Han raaber en forbiksen-
de Bil an, hjælper sin Dame ind og kører bort med hende.

11. Separatkabinet i en Restaurant.

Sven og X. sidder ved en splendid Diner. Champagnen flyder i

Strømme, og Sven tager for sig af Retterne med en glubende Appetit. X. er lidt salig og lidt kærlig, men "Damen" er knibsk og taaler ingen Tilnærmelser. X. bestiller resigneret Champagæ, ... stadig mer Champagne. Omsider rejser Sven sig, Klokken er mange, ... og hvad siger Far og Mor? X. lægger Armen om hans Liv og hvisker til ham, Sven snør sig bly fra ham, ... saa gaar de.

12. Udenfor Svens Hjem.

Sven og X. kommer gaaende Arm i Arm. Et Stykke bag efter dem kommer Ralf Storm løbende. Han synes at skulle kende Addi Bruns Dragt, men han vil ikke tre sine egne Øjne: Addi med et gammelt Mandfolk kærligt under Armen. Paa denne Tid af Døgnet evenikøbet. -- Hans Harme og Bestyrtelse vokser, da han ser Parret forsvinde ind ad Gadedøren. Han stiller sig midt paa Gaden og kigger rasende op til Vinduerne, saa stiller han sig til Slut paa Vagt udenfor Døren, for at se om Kavalleren i det hele taget har i sinde at gaa igen.

13. Svens Værelse.

Sven kommer listende ind fulgt af X., der af Forsigtighedshensyn har taget sine Støvler af og holder dem i Haanden. Sven tænder en lille dæmpet Lampe, og X. lægger Hat og Overfrakke fra sig paa en Stol og begynder ivrigt at hjælpe Sven af med Kaaben og Hatten. Til hans store Forførdelse følger Parykken med, da han tager Hatten, og til hans store Rædsel viser hans nyerhvervede lille Veninde sig at være et ungt, nek saa kraftigt Mandfolk. Han viger tilbage mod Døren, men Sven griber ham haandfast i begge Skuldre og ryster ham saa eftertrykkeligt frem og tilbage, at Vejret er nær ved at gaa fra ham. Uden at slippe ham holder Sven et flammende Foredrag for ham om det uheldige i at være nærgaaende og paatrængende overfor unge Piger paa Gaden og lover at tage sig endnu kraftigere af hans Opdragelse, hvis han forsøger sig igen. Endelig slipper han ham, aabner Døren og kaster Støvler, Hat og Frakke efter ham.

14. Entré.

X. samler hastigt, men med Besvær sine Ejendåle sammen og humper op og om i alle Lemmer hen imod Døren.

15. Udenfor Gadedøren.

Ralf Storm gaar ventende frem og tilbage. Gadedøren aabnes, og den uheldige Herr X. kommer ud. Han lægger Hat og Frakke fra sig paa Trappen og tager selv Plads for at faa Støvlerne paa. I to Spring er Ralf oven ham.

Ralf over ham.

16. Svens Værelse.

Sven puster ud efter Anstrengelsen. Han gaar til Vinduet, smækker det op og ser ud.

17. Udenfor Gadedøren.

Ralf trykker X. op mod Muren med sine stærke Næver fast som et Skruetag om hans Skuldre. Han siger rasende:

Elendige Skurk... svar mig paa Øjeblikket,... hvad er foregaaet deroppe?

X. kæmper fortvivlet for at faa samlet saa meget Vej, at han kan faa sig forklaret. Sven kommer til Syne hængende ud ad Vinduet, han er ved at dø af Letter over den ulykkelige, der er kommen af Dynen og i Hallen. Han forsvinder for at komme ham til Assistance, og viser sig et Øjeblik senere i Gadedøren, endnu iført sin Damestads. Han slaar ud med Haanden og siger:

Rolig, Ralf, rolig.-- Denne Herre har bare fulgt mig hjem. Der er ingen Skade skeet,... lad Du ham bare løbe.

Ralf slipper tøvende sit Tag, og X., der har faaet nok for denne Gang, sætter afsted i vild Flugt med Støvlerne i Haanden og Frakken over Armen, Hatten efterlader han paa Trappen. Folk paa Gaden ser efter ham enkelte løber efter ham, og Sven og Ralf gaar leende ind ad Gadedøren.

18. Gadeparti.

X. kommer løbende med en Skare Mennesker efter sig. De raaber:

Stop Tyven, stop Tyven... han har neglet paa Støvler og Frakke.

En Betjent standser X. og anholder ham. Han protesterer rasende, men maa trække i Støvlerne midt paa Gaden og følge Rettens Haandhæver bort.

19. Svens Værelse.

Begge de unge Mennesker mærer sig meget. Sven refererer hele Historien, medens han affører sig sine feminine Beklædningsgenstande.

Næste Dag.

20. Addis Værelse.

Addi sidder foran sit Toiletbord og friserer sig, da Sven kommer ind. Han tager ugenert Plads paa Kanten af Toiletbordet, overrækker hende det laante Tøj og fortæller smilende.-----

21. Retslekale.

X. staar foran Skranken og maa afgive Forklaring til Assessoren

om Grunden til Anholdelsen. og den mærkværdige Opførsel, han udviste foregaaende Aften paa Gaden. Assessoren og Retsvidnerne bøjer Hovederne meget dybt over deres Papirer, og Betjenten henne ved Døren vender sit Ansigt ind mod Væggen, men Anholdte selv morer sig ikke. Endelig ser Assessoren op med et meget lattermildt Ansigt og siger:

Ja, saa kan De gaa for denne Gang, men pas paa... se Dem bedre for i Fremtiden, naar De inviterer "Damer" med i Byen.

X. ser sig rasende om, og forsvinder skyndsomst.

22. Udenfor Skolen.

Ralf Storm gaar og venter udenfor Skolen. Endelig kommer de unge Piger. Addi, der naturligvis er Dagens Heltinde, er meget omsværmet, men næppe har hun faaet Øje paa den unge Mand, før hun giver alle Kammeraterne en god Dag og i største Hast forsvinder over til ham. De hilser henrykt paa hinanden og uden at bryde sig om de hviskende og smilende Pigebørn, gaar de bort sammen, ... ganske tæt ind mod hinanden.

Kino-Farce.

af

Harriet Bloch.

Stk. Nr. *28*

Personer:

Addi Brun.

For Ulla Paulsen

Sven, hendes Broder.

1/2 Kaj Ernst

Ralf Storm, hans Ven.

Arne West

Herr X.

Lain Olsen

1. Fødsel. De unge Piger ned ad Trappen

1. Udenfor et Husholdningskursus.

Paakl.

Pers. Rekv:

En Flok unge Piger kommer ud fra Skolen i højroestet og munter Passiar. Blandt dem er Addi Brun, en nydelig frisk ung Pige. Der tages Afsked, Addi Brun gaar bort sammen med Veninden. Ovre paa den anden Side af Gaden patrouillerer Herr X., en halvgammel lapset Fyr, ungdommelig og elegant udhalet. Han holder intresseret Øje med de unge Piger og skynder sig afsted efter Addi og Veninden.

2. Udenfor Venindens Villahjem.

Paakl.

Pers. Rekv:

Addi og Veninden kommer, i kort Afstand fulgt af Herr X. De

standser ved Havelaagen, og han passerer langsomt forbi dem, stærrrende paa Addi gennem sin Monovle. Hun fortækker Ansigtet af Væmmelse og siger til Veninden:

Er han ikke modbydelig? Ham har jeg i Hælene paa mig hver Aften lige fra Skolen og til min Gadedør.

Veninden indrømmer, at det er generende, Addi kniber Læberne sammen paa en meget energisk Maade, siger Farvel og gaar i et meget hastigt Tempo videre. Veninden bliver staaende i Laagen og ser efter hende, hvorledes hun passerer Forfølgeren, og denne sætter Farten op for at følge.

3. Udenfor Addis Bopæl.

Paakl.

Pers. Rekv:

Addi kommer fulgt i Hælene af Herr X, der er ganske stakaandet efter den raske Tur, og som samler sit Smule Vejr til at sige den unge Pige Behageligheder. Hun værdiger ham ikke et Ord eller et Blik, forsvinder ind ad Gadedøren og smækker den i efter sig. Herr X farer sammen, han gaar over paa den anden Side af Gaden og stirrer forelsket op mod Vinduerne.

4. Dagligstue hos Brun.

Paakl.

Pers. Rekv:

Sven Brun, en ung spinkel Student sidder over sine Bøger.

Addi kommer ind, hun nikker hastigt, gaar forbi Broderen og hen til Vinduet, ser ud. Ganske rigtigt. - Der ovre paa den anden Side af Gaden staar Skurken. Hun vinker Broderen hen, og viser ham, skjult bag Gardinet, den gamle Herr X, forklarer ham Sagen og slutter: Det ender med, at jeg køber mig en Revolver og skyder ham. Jeg hader ham, den gamle Abekat, og jeg taaler ikke

*4. Må ind - Brygger ind at Vindues
4a. Næstest af Må og Arne
4B. Arne vil gaa - Må hilsner det*

hans Overhæng mere. Sven strammer Musklerne og gaar mod Døren, men Addi indhenter ham forskrækket og bønfaller ham om at lade være med at lave Skandale, saadan mente hun det ikke.

5. Udenfor Bruns Bolig.

Paakl.

S. De kigger - Ray kommer

Pers. Rekv:

Sa. West af alle og Ray - de gaar

Herr X staar endnu og stirrer fortabt op mod Vinduerne, hører han har set et Glimt af Addi. Han kysser paa Fingeren, een Gang og en Gang endnu, men i det samme bliver han skubbet til paa en mindre blid Maade af en ung fix Fyr, Ralf Storm, der kommer og er lige saa optaget af kigge til Addis Vinduer som han selv er. De ser lidt paa hinanden, saa lusker X., af og Ralf gaar over mod Gadedøren.

6. Bruns Dagligstue.

Paakl.

Ann kaster sig paa Maa og fortæller om Hans

Pers. Rekv:

Says Maa. Her paa - Ray kommer

Sven staar i en meget spekulativ Stilling, Addi kigger nysgerigt paa ham. Endelig slaar han sig paa Knæet og brister i Latter, bøjer sig frem mod Søsteren og forklarer hende en glimrende Ide, han lige har undfanget. Hun lytter smilende til, lige saa begejstret som han. Døren aabnes, og Ralf Storm kommer ind. Han hilser meget forelsket paa Addi, der blusser som en Rose, saa vender han sig mod Sven, og Addi faar travlt med at telegrafere til Broderen, at han ikke skal sige noget om Herr X. Robert er saa voldsom og saa hidsig.. Snart gaar Passiaren livligt, og Herr X er glemt.

Næste Dag.7. Udenfor Husholdningsskolen.Paakl.Pers. Rekv:

Herr X gaar allerede paa Vagt. En Bil kommer kørende og holder udenfor Skolen. Sven, der er iført Dametøj med Ulster og Hat med Slør, stiger ud, betaler Chauffeuren, der kører bort, gaar saa hastigt ind i Skolen.

8. Forhal i Skolen.Paakl.Pers. Rekv:

Addi og Kammeraterne, der er indviet i Planen, tager med aabne Arme mod Sven, da han kommer. Han hiler lidt flov paa al denne lattermilde Ungdom. De klapper begejstret i Hænderne og hjælper ham tjenstvilligt af med Ulster og Hat og ifører ham Addis Tøj. Han maa gaa frem og tilbage, han maa løfte op i Kjolen, og han maa lave Øjne, og de er alle ved at forgaa af Latter over hans Præstationer. Addi omfavner ham begejstret og siger: Du ligner en rigtig Pige, Sven. Du er bare alt for sød til ham. Det synes de alle, og de trænges om ham. Pludselig bliver der dødsstille. Bestyrerinden, en gammel stiv Dame, kommer fra Trappen og gaar henimod den leende Klynge. Hun spørger, hvorfor de unge Piger er saa længe om at komme afsted, og de spredes som Avner for Vinden. Tilbage staar Addi og Sven. Addi nejer artigt og peger paa Sven, der staar med blufærdigt sankede Øjne, hun siger: Det er min Søster.

*S. B. Han kommer som Dame - de unge Piger flov ham
S. B. Han kommer som Dame - de unge Piger flov ham
af ham*

~~9a.~~ 9a. Jern Poth - Arne og Ulla kom ind - sætten
sig paa en Bænk. Baronen staaer

~~9b.~~ 9b. Ulls af Baronen der sættes ind

~~9c.~~ 9c. Ulls af Arne og Ulla der kommer og griner

~~9d.~~ 9d. ^{Ulls} Baronen faar ind - gaar utvivlsomt

~~9e.~~ 9e. Baronen bliver paa Damm - de giver
ham Plads mellem sig

~~9f.~~ 9f. Enten ~~to~~ i Villen Puff kommer
spørges efter Arne og Ulla - de er ikke
hjemme

~~9g.~~ 9g. Bøttemænd - Ulla gaar - Baronen og Arne

~~9h.~~ 9h. om Arne at gaa paa Kasse
Ulls. Ulls af Ole og Arne paa Bøttemænd

~~9i.~~ 9i. Ulls af Ole og Arne paa Bøttemænd

~~9k.~~ 9k. de gaar fra Bøttemænd

~~9l.~~ 9l. Arne og Ole ind paa Papir

Sven knikser og bliver benaadet med et Haandtryk af den høje Dame, alle Pigebørnene skjuler deres Ansigter og flygter ind mellem Knagerækkerne. Saa gaar Bestyrerinden, og hele Flokken med Sven i Spiðsen forlader Arenaen.

9. Udenfor Skolen.

Paakl.

Pers. Rekv:

Flokken tager Afsked. Sven fjerner sig langsomt i den ene Retning, alle Pigebørnene, endnu langsommere og stadig seende sig tilbage, i den anden. Herr X. gaar først langsomt, saa hurtigere og hurtigere efter Sven. *g. Alla*

10. Gadeparti.

Paakl.

Pers. Rekv:

Sven, der gaar meget langsomt, skæver tilbage og opdager, at X. er lige i Hælene, han lader en Bog, som han har under Armen, falde, og Forfølgeren er ikke seen til at benytte Chancen, han bukker sig med megen Besvær, samler Bogen op og rækker den med et galant Buk til den Skønne. Nu holder han sig paa Siden af Sven og indleder nærmere Bekendtskab. Han siger:

De har altid været saa haardhjertet, lille Frøken, og aldrig villet se til Deres ærb. Tilbeder.- Vær nu sød og lad mig faa Lov at invitere Dem til at spise til Middag sammen med mig.

Sven er meget kostbar, og først efter mange, lange Overtalelser lykkes det X., at faa Bugt med hans Betæneligheder. Han raaber en forbikørende Bil an, hjælper sin Dame ind og kører hort.

11. Separatkabinet i en Restaurant.

Paakl.

Pers. Rekv:

11a. Centre Tea. Raff. Parum oju og spjoger

11b. Separatbrot - Riee ut gaar
og Parum spjoger Blommer
~~Parum spjoger~~

11c. Klumpen Villa - Raff. ut ser
op og ned at Vjen - gaar
langsomt hord

11d. Vjen. Syder Ligar og Liger

Sven og X sidder ved en splendid Diner. Champagnen flyder i Strømme, og Sven tager for sig af Retterne med glubende Appetit. X er lidt salig og lidt kærlig, men "damen" er knibsk og taaler ingen Tilnærmelser. X., bestiller resigneret Champagne, ... stadig mere Champagne. Omsider rejser Sven sig, Klokken er mange, ... og hvad siger Far og Mor? X. lægger Armen om hans Liv og hvisker til ham, Sven snoer sig bly fra ham... saa gaar de...

12. Udenfor Svens Hjem.

Paakl.

Pers. Rekv:

Sven og X kommer gaende Arm i Arm. Et Stykke bag efter kommer Ralf Storm løbende. Han synes at skulle kende Addis Dragt, men han vil ikke tro sine egne Øjne: Addi med et gammelt Mandfolk kærligt under Armen. Paa denne Tid af Døgnet ovenikøbet. -- Hans Harne og Bestyrtelse vokser, da han ser Parret forsvinde ind ad Gadedøren. Han stiller sig midt paa Gaden og kigger rasende op til Vinduerne, saa stiller han sig til Slut paa Vagt udenfor Døren, for at se om Kavalleren i det hele taget har i Sinde at gaa igen.

13. Svens Værelse.

Paakl.

Pers. Rekv:

Sven kommer listende ind fulgt af X, der af Forretningshensyn har taget sine Støvler af og holder dem i Haanden. Sven tænder en lille Lampe, og Z lægger Hat og Overfrakke fra sig paa en Stol og begynder ivrigt at hjælpe Sven af med Kaaben og Hatten. Til hans store Forfærdelse følger Parykken med, da han tager Hatten, og til hans store Rædsel, viser hans nyerhvervede lille

120. Arm og Ole ind i Senteren
120. Arm og Ole ind - Arne Louis Pibe
130. Nrb. Arm og Ole - Arne Louis Pibe og Hat af
120. Arm og Ole ind i Senteren

Veninde sig at være et ungt, nøksaa kraftigt Mandfolk. Han viger tilbage til Døren, men Sven griber ham haandfast i begge Skuldre og ryster ham saa eftertrykkeligt frem og tilbage, at Vejret er nær ved at gaa fra ham. Uden at slippe ham holder Sven et flammende Foredrag før ham om det uheldige i at være nærgaaende og paatrængende overfor unge Piger paa Gaden og lover at tage sig endnu kraftigere af hans Opdragelse, hvis han førsøger sig igen. Endelig slipper han ham, aabner Døren og kaster Støvler, Hat og Frakke efter ham.

14. Entree

Paakl.

Pers. Rekv:

De falder baglæns ind i Lustrum
Arne smider læn ind - smider Støvler ind
 X samler hastigt, men med Besvær sine Ejendele sammen og humper og mør i alle Lemmer hen imod Døren.

15. Udenfor Gadedøren.

Paakl.

Pers. Rekv:

H. a. Storms Villen. De og Støvlerne ind
Storms Villen
H. De griber af Kay - Storms
 Ralf Storm gaar ventende frem og tilbage. Gadedøren aabnes, og den uheldige Herr X kommer ud. Han lægger Hat og Frakke fra sig paa Trappen og tager selv Plads for at tage Støvlerne paa. I to Spring er Ralf Storm over ham.

16. Svens Værelse.

Paakl.

Pers. Rekv:

Sven puster ud efter Anstrengelsen. Han gaar hen til Vinduet, smækker det op og ser ud.

17. Udenfor Gadedøren.

Paakl.

Pers. Rekv:

H. Arne forende ind og
redder de - de løber

Ralf trykker X op mod Muren med sine stærke Næver fast som et Skruetag om hans Skuldre. Han siger rasende:

Elendige Skurk!...svar mig paa Øjeblikket,...hvad er der fore-
gaaet deroppe? X kæmper fortvivlet for at faa samlet saa meget

Vejr, at han kan faa forklaret sig. Sven kommer til S ne hæn-
gende ud af Vinduet, han er ved at dø af Latter over den ulyk-
kelige, der er kommen af Dynen og i Halmen. Han forsvinder før
at komme ham til Assistance, og viser sig et Øjeblik senere
i Gadedøren, endnu iført Damestads. Han slaar ud med Haanden og
siger: Rolig= Rolf, rolig.--- Denne Herre har bare fulgt mig
hjem. Der er ingen Skade sket,...lad Du ham bare løbe...

Ralf slipper tøvende sit Tag, og X, der har faaet nok for denne
Gang, sætter afsted i vild Flugt med Støvlerne i Haanden og
Frakken over Armen, Hatten efterlader han paa Trappen. Folk
paa Gaden ser efter ham enkelte løber efter ham, og Sven og
Ralf gaar leende ind ad Gadedøren.

18. Gadeparti.

Paakl.

Pers. Rekv:

X kommer løbende med en Skare Mennesker efter sig. De raaber:
Stop Tyven! Stop Tyven....han har neglet baade Støvler og

Frakke. En Betjent standser X, og anholder ham. Han pro-
testerer rasende, men maa trække i Støvlerne midt paa Gaden og
følge Rettens Haandhæver bort.

19. Svens Værelse.

Paakl.

Pers. Rekv:

Begge de unge Mennesker morer sig begge. Sven refererer hele
Historien, medens han affører sig sine feminine Beklædnings-
genstande.

Næste Dag.

20. Addis Værelse.

Paakl.

Pers. Rekv:

Addi sidder foran sit Toiletbord og frisierer sig, da Sven kommer ind. Han tager ugenert Plads paa Kanten af Toiletbordet, overrækker hende det laante Tøj og fortæller smilende - - -

21. Retslokale.

Paakl.

Pers. Rekv:

X. staar foran Skranken og maa afgive Forklaring til Assessoren om Grunden til Anholdelsen, og den mærkværdige Opførsel, han udviste foregaaende Aften paa Gaden. Assessoren og Retsvidnerne bøjer Hovederne meget dybt over deres Papirer, og Betjenten henne ved Døren vender sit Ansigt ønd mod Væggen, men Anholdte selv morer sig ikke. Endelig ser Assessoren op med et meget lattermildt Ansigt og siger: Ja, saa kan De gaa for denne Gang, men pas paa...se Dem bedre for en anden Gang, naar De inviterer "Damer" med i Byen. X ser sig rasende om og forsviðer.

22. Udenfor Skolen.

Ralf Storm gaar og venter udenfor Skolen. Endelig kommer de unge Piger. Addi, der naturligvis er Dagens Heltinde, er meget omsværmet, men næppe har hun faaet Øje paa den unge Mand, før hun giver alle Kammeraterne en god Dag og i største Hast forsvinder over til ham. De hilser henrykt paa hinanden og uden at bryde sig om de hviskende og smilende Pigebørn, gaar de bort sammen, ...ganske tæt ind mod hinanden.

.....

1. De to River fild of Ole - lam jaar forbi - staurer
2. Wamp Villa. For Sigard ind - Ulla viden - Ole after
3. Wem Ulla Boij - Ulla ind - Ole staur - kigger
4. Wem " " Ole kigger - May kammur - ~~Wem~~
- 5a North of May of Ole - Ole jaar - May up and stund